

Előfizetési árak:

Egész évre 8 frt.
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Hirdetési árak:

A négy-hasábos petitsor
1-szeri felvétele . . . 7 kr.
2-szeri „ 6 „
3-szeri „ 5 „
A három-hasábos „Nyilttér”
petitsor 10 krval számítatik.
Hirdetés-bélyegár 30 kr.

PÉCSI LAPOK.

Vegyes tartalmu lap.

Hirdetések felvételnek
Oppelik A., Schalek Henrik,
Haasenstein és Fogler,
Mosse Rezső bécsi; — Gold
berger A. B. budapesti; —
G. L. Daube és társa
M. frankfurti;
Haasenstein és Fogler
Steiner A.
hamburgi irodáiban.

Megjelenik hetenkint háromszor
és pedig:
vasárnap, szerdán és pénteken

Szerkesztőségi iroda hal-tér 5-ik számú házban. Hirdetések és előfizetések felvételi
irodája Ramazetter Károly kiadóhivatalában boltiv-közben a könyvnyomda mellett.

Egyes szám
Szerda- és pénteki kiadás 5 kr.
vasárnap 10 kr.

Pécs, 1882. márcz. 11-én.

A pécsi takarékpénztár vagyis köznyelven az öreg, vagy nagy takarékpénztár, ma tartja rendes közgyűlését, melyen az igazgatóság a részvényeseknek évi számközléséről jelentést tesz. És a részvényesek, mint eddig mindig, meglepéssel veendik tudomásul mindazt, ami e kiváló intézet vezetésében, ugy czélzataiban történik. A pécsi takarékpénztár, mely jelentőségénél fogva pénzügyi intézeteink elseje és részint elismeréssel gazdag multja, részint pedig a beléhelyezett bizalom, de leginkább pénzügyi hatalmánál fogva oly tényező, mely nagyrészen nemcsak városunk és megyénk közgazdasági és birtok viszonyait uralja, hanem hatását észlelhetni ma már a társadalmi élet és a közművelődési viszonyok egyes ágaiban is — méltán megérdemli, hogy lapunkban is első helyen emlékezzünk meg róla.

Nem áll feladatunkban a pécsi takarékpénztárnak közhasznu, majdnem, hogy ugy mondjuk áldásos működését dicsérni, hiszen az elismerés legnagyobb bizonyosága az, hogy a közzétett mérleg szerint 5,263,079 frt betéttel rendelkezik, hogy tartalékalapja folyton és mindinkább növekedőben van, hogy ma is egy részvény osztaléka a törént kamat-csökkenés után is 160 frt, hogy évről-évre tetemes összegekkel járul jótékonyági, közművelődési és iskolai czélokhoz, hogy a kétes követelések összege a milliókra menő forgalomnál csak 1074 frtot tesz ki, mi ezuttal azon ténykedéséről akarunk megemlékezni, melyet szerény nézetünk szerint leghasznosabbnak itélünk, t. i. a törlesztési kölcsönökről. 1444 kötvényre 1,405.934 frt összeget tesz ki az amortisationalis kölcsön töke; csak ötszázezer forinttal kevesebbet a felmondáshoz kötött kölcsönöknél. E ténykedésben füződik hozzá megyénk kisbirtokosainak bizalma, mert az ily természetű kölcsön a legsolidabb, a legégszesebb.

A földbirtok képezi állandóságánál fogva a nemzeti vagyonnak legfontosabb részét s ép azért az állam legfőbb érdeke, hogy a földbirtok értékcsökkenésnek kitéve ne legyen. E nemzetgazdasági elv hazánkra, mint per exellentiam mezőgazdaságot üző országra kiváló fontosságu, mert nálunk a földbirtok képezvén az adóalap zömét, a birtokos osztály jóléte az állam jólétével mindennél erősebben és sokkal inkább, mint másutt összefügg, az emennek elmaradhatlan feltétele. Valódi csapásnak kell tehát tekintenünk az utóbbi évek folyamán a földbirtoknál beállott értékcsökkenést, melynek kirívó jelenségeül vehető azon szakadatlan kótya-vetye, a minek a földbirtok napjainkban kitéve van, — ugy hogy ma

már a birói árverésen-vétel a szerzésnek igen is szokásos módját képezi.

A földbirtok értékcsökkenésének s általában a birtokososztály anyagi hanyatlásának egyik és pedig fő okául tekintjük azon hitelviszonyt, melybe a birtokosok legnagyobb része helytelen speculáció folytán a földbirtok természetével ellenkező feltételű jelzálogi kölcsönök megkötése által jut. — Ily kölcsönök tekintjük azt, melyre nézve a visszafizetési kötelezettség meghatározott napra, avagy bizonyos felmondási időre szól. —

Lássuk közelebbről ezen hitelművelet feltételeiben és következményeiben.

A földbirtokosnak hitelre lévén szüksége, idegen tőkéhez fordul, kölcsönt vesz föl, melyre nézve zálogul lekötött ingatlan birtokát, a kölcsöntöke után kamatot fizetni és a tőkét bizonyos meghatározott időre visszafizetni magát kötelezi, mit ha nem teljesít, a hitelezőnek jogában áll a jelzálogul lekötött ingatlan elárvereztetése által magát kielégíteni.

A földbirtok ily módon való megterhelése tekintetik a legsolidabb üzletnek, holott minden csak az nem.

Különösnek tűnik fel ezen az általános nézettel ellenkező állítás, azonban helyességét az, ki az ily jelzálog-kölcsön következményét fontolóra veszi, beismerendi.

A földbirtokos, ki egy jelzálog-kölcsönt bizonyos meghatározott időben leendő visszafizetés kötelezettsége mellett felvesz, maga is jól tudja, hogy nincs módjában a megszabott kötelezettséget teljesíteni és még szerencsésnek nevezhető, ha a lejárat napon egy új hitelezőt talál, kitől ingatlan lekötése mellett előbbi tartozásának visszafizetésére kellő s így ugyanazon összegű kölcsönt nyer. A kereskedő, ki egy váltót azon tudatban ir alá, hogy azt a lejárat napon egy újabb váltóval nyerendő pénzzel fedezi: váltónyargalónak, szédelgőnek nevezik. Igen sok esetben nem hasonló helyzetbe jön-e a földbirtokos fentemlített feltételű kölcsöne mellett? Sőt be kell ismerünk, hogy a két viszony közötti hasonlat a földbirtokos helyzetét kedvezőtlenebbnek tünteti fel, mert a kereskedő a legrosszabb esetben magát fentartandó, árukészletét veszteséggel is pénzzé teszi, alantás ár mellett mindig talál vevőt, ámde a földbirtok eladása, különösen készpénz-fizetés mellett, hasonlíthatlanul nehezebb.

A jelzálogi-kölcsönök felvétele rendszerint a pénzt felvevő kisebb-nagyobb összegű adósságainak convertálására szokott történni. Most már — ha a birtokos ezen kisebb-nagyobb tartozásait kielégíteni, nem tudta: ugy több, mint valószínű, hogy a convertálásra felvett kölcsönt sem képes

meghatározott időben és egy összegben visszafizetni. Sőt midőn valaki ingatlanában fekvő hitelét nem adósságai convertálására, hanem jónak ígérkező speculáció végett yeszi igénybe, — meg az eset is felette kétes értékű kivételt képezhet, mert azon üzlet kedvező, vagy kedvezőtlen kimenetelétől függ, mely miatt a földbirtokos kölcsönhöz fordult.

A meghatározott napra visszafizetni kötelezett jelzálog-kölcsön az ingatlan szabad kézből való adás-vevését is gátolja s ép ezért értékét csökkenti, mert sok vevő — ha csak készpénzzel nem rendelkezik — az ingatlant ily feltételű teherrel, lejárt, vagy a közel időben lejárandó kölcsönrel átvenni idegenkedik.

Nézetünk szerint tehát a meghatározott napra visszafizetni kötelezett jelzálog-kölcsön a földbirtokosra veszélyes üzlet. A legrendezettebb viszonyok közt élő és legelőrelátóbb földbirtokos sem kötelezheti magát észszerűen arra — hacsak jelzálogul lekötött ingatlanán kívül más vagyonnal nem rendelkezik — hogy a jelzálog-kölcsönt egy meghatározott napra visszafizetendi. A kölcsön alapjául a földbirtok szolgálván, a dolgok rendje szerint egyedül a földbirtoknak jövedelme lehet hivatva a kölcsön visszatérítésére, mely jövedelem az egy összegben s meghatározott napon leendő visszafizetésre elégséges nem lehet s így a földbirtokra nézve az egyedüli egészséges alapu hitelüzletnek a törlesztésre, a amortisatióra felvett kölcsönt tartjuk.

Kiemelvén így az amortisationalis kölcsön hasznosságát, bizton hisszük, hogy a takarékpénztár jövőben is, sőt még hathatósabb módon fog ez irányban üdvösen közreműködni.

A közgyűlés egyes nevezetesebb mozanatait jövő számunkban ismertetjük, mert meg vagyunk győződve, hogy olvasóink ezen nagy intézet iránt érdeklél viseltetvén, szívesen veendik a mérleg száraznak tetsző adatai magyarázatát.

A városi házipénztár 1881-ik évi zár-
számadása.

Említettük lapunkban, hogy a városi házi pénztár a mult évre szóló zárszámadást már korábban elkészítette, nem ugy mint az az előbbi években történt, midőn a számadás olykor egész évig váratott magára. Hogy olvasóink az egész pénzügyi kezelést és a város vagyoni állapotát kellően ismerjék, közöljük a polgármester urnak a kimutatásokat és mérleget magyarázó jelentésének főbb részeit, megjegyezvén, hogy az egész dolgot külön kiadványban szokás szerint megjelenik, és a képviselők között ki fog osztatni: A bevétel az előirányzott összeget meghaladta, összesen 23195 frt 96 krral, ellenben kisebb volt 3960 frt 74 kral,

mely két összeg közötti különbözetet tevő 19235 frt 23 kr az előirányzattal szemben elért valóságos bevételi többletet tünteti elő; a minnek oka főleg a borvám, a telek-átíratási, közmunka, vasuti-vám és községi pótdadó jövedelmek emelkedésében, úgy abban rejlik, hogy a közös katonai elszállásolásra osztályozott fiók laktanyák után 1879. évi szeptember hó végeig járó bérösszeg legnagyobb része egyszerre fizettetett a házi pénztárba be. — A kiadás nagyobb volt 7080 frt 24 1/2 krral, ellenben kisebb volt összesen 1130 frt 96 1/2 krral, mely két eredmény egybevetésével a kevesebb kiadás, illetve megtakarítás 4227 frt 72 krt tesz. 1881. évi bevételként előirányozva volt 280643 frt 30 kr. 1880. évről hátralékban maradt 33795 frt és így beszédendő volt 314438 frt 60 kr. Erre betolyt készpénzben az előirányzott tételeken 286605 frt 32 kr, a hátralékból 20469 frt 34 1/2 kr, összesen 307074 frt 66 1/2 kr, tehát készpénzben 7363 frt 93 1/2 krral kevesebb folyt be — mely összeg akkor, ha a 10. rovat szerinti 12064 frt 49 kr nagyobb jövedelem, a 11. rovat szerinti csekélyebb jövedelmet tevő 19428 frt 42 1/2 krből levonatik, szintén előtűnik. Ha azonban a tényleg beszédett 307074 frt 66 1/2 krhoz hozzá számíttatik az 1881. év végével hátralékban maradt 26599 frt 15 1/2 krnyi követelés is, a számadásból előtűnő összes bevétel 333673 frt 82 krt tett, mely összeg pedig a fentebbi hátralékkal együtt beszédendőnek kimutatott 314438 frt 60 krt 19235 frt 22 krral haladja meg, mely különbözet akkor is eredményezhető, ha számadási kivonat 13-ik rovata szerint elért 23195 frt 96 kr, több bevételből a 3960 frt 74 krt tevő kevesebb bevétel levonatik. Az előirányzat szerint folyó és előző évi hátraléki jövedelmekhez a számadási kivonat 50—51. tétel számai alatt részletezett rendkívüli jövedelmeket — illetve követeléseket, úgy az 52 tétel alatti cselekvő tőkét s az 53-ik tétel alatti készpénz maradványt is számításba hozva, a következő eredmény áll elő, u. m.: Beszedendő volt összesen 1216519 frt 11 kr. Erre beszédett 416446 frt 13 1/2 kr, tehát kevesebb 800072 frt 97 1/2 krral, mely különbözet a 11. rovatban csekélyebb bevételi főeredménykép kimutatott 812137 frt 46 1/2 kr és a 10-ik rovat szerinti nagyobb bevételi főeredményt tevő 12064 frt 49 kr egybevetelével szintén megnyerhető. Mivel azonban 1881. év végével fennmaradt összes cselekvő követelés

819308 frt 19 1/2 krral összeadva, a bevételi, illetve követelési főösszeg 1235754 frt 42 krral rugott, vagyis ismét 19235 frt 22 krral többre, mint a mennyi a bevételi összesítés 6-ik rovatában követeléseként előirva volt. Kiadasként 1881. évre előirányozva volt 280643 frt 60 kr. 1880. évi szenvedő hátralék tett 43658 frt 17 krt és így kifizetendő volt 324301 frt 77 kr. Erre kifizetett az 1881. évre előirányzott összegből 259286 frt 87 1/2 kr. A hátralékból 38835 frt 16 kr, összesen 298122 frt 03 1/2 kr, tehát 26179 frt 73 1/2 krral kevesebb, mely összeg akkor is eredményeztetik, ha a számadási kivonat kiadási szakasza 10-ik rovatának eredményekép kitüntetett 32923 frt 73 kr csekélyebb kiadásból a 11 rovat szerinti 6743 frt 99 1/2 kr nagyobb kiadás leszámíttatik. Továbbá az 1881. év alatt tényleg kifizetett 298122 frt 03 1/2 krhoz hozzá adva a jelzett év végével fentlevő szenvedő hátralékot tevő 21952 frt 1 1/2 krt, az összes kiadási szükséglet tett 320074 frt 5 krt, mely összeg a 6-ik rovatban kifizetendőnek kimutatott 324301 frt 77 krral 4237 frt 72 krral kevesebb, tehát ennyi mutatkozik megtakarítás gyanánt, mely különbözet a számadási kivonat kiadási szakasza végén a 13-ik rovatban kimutatott 11307 frt 96 1/2 kr kevesebb kiadás és 7089 frt 24 1/2 kr többlet kiadás egybevetésével előtűnik.

Ha pedig az előirányzat szerinti kiadási szükségletekhez az előirányzatba fel nem vett és a számadási kivonat 58—82 tétel számai alatt bezárólag részletezett rendkívüli szükségletek, úgy a város közönségét terhelő s a 83-ik tétel alatt felüntetett szenvedő tőkék is számításba hozatnak — a következő végeredmény éretik el: A kiadás összesítési szakasza 6-ik rovata szerint 1881-ik évben kifizetendő volt összesen 635028 frt 16 kr. Erre a 9-ik rovat szerint kifizetett 414992 frt 68 1/2 kr, tehát kevesebb 220035 frt 47 1/2 krral, mely eredmény akkor is elértik, ha a kiadási összesítés 10 rovatában foglalt 226779 frt 47 kr csekélyebb kiadásból a 11-ik rovatban kitüntetett 6743 frt 99 1/2 kr nagyobb kiadás leszámíttatik.

Azonban, ha a tényleg kifizetett 414,992 frt 68 1/2 krajczárhoz az év végével kifizetetlenül maradt 215,807 frt 1/2 kr. hozzá adatik, az említett év alatti összes szenvedő állapot 630,800 frt 44 krral áll elő, mely pedig a 6-ik rovatban kimutatott 635,028 frt 16 krral 4227 frt 72 krral kevesebb,

mely összeg a 13-ik rovat alatti többlet kiadás és megtakarítás egybevetésével helyesen kimutatva van.

A számadási kivonat helyességének beigazolásául ezek után még megjegyeztetik, hogyha a tényleg kifizetett 414,992 frt 68 1/2 krhoz az év végével maradt készpénz 1453 frt 45 kr. is hozzá adatik, 316,446 frt 13 1/2 kr. eredményeztetik, mi pedig egyenlő az 1881. év alatt tényleg beszédett összeggel. A számadási kivonat helyességének próbája ezzel megtéve a pénztári, a kamarális, a tüke követelési és tartozási állapot mérlegére nézve a következő jegyeztetik meg, u. m.; a) A pénztári mérleg helyessége kitűnik, ha a bevételi és kiadási összesítések 7, 8. és 9-ik rovataiban foglalt végeredmények a mérleg tételeivel egybeazonosítottatnak. b) A kamarális követelési és tartozási állapot mérlegének helyessége pedig a következőkből tűnik ki; u. m.:

Az 1881-ik év végével az előirányzott jövedelmekből hátralékban maradt 26,599 frt 15 1/2 kr., az előirányzatba fel nem vett rendkívüli jövedelmekből hátralékban maradt 818 frt 15 kr., összesen 27,417 frt 30 1/2 kr., mihez a pénztári mérleg szerinti pénztári maradványt 1453 frt 45 krt hozzá számítván, a kimutatott 28,870 frt 75 1/2 kr. kamarális követelési állapot áll elő.

Ezzel szemben az 1881. évi előirányzati címeken a kamarális szenvedő hátralék tett 21,952 frt 1 1/2 krt, az előirányzatba fel nem vett rendkívüli szükséglet tételek alatt 4951 frt 80 krt, összesen 26,903 frt 81 1/2 krt, mely két főeredmény egybeazonosításával a kamarális követelési többlet 1966 frt 94 krt tüntet elő, s így az 1880-ik évi hasonló mérleg szerint fennforgott 22,781 frt 29 kr. tartozási többlet nem csak teljesen ellensúlyozva van, hanem a körülményekhez képest elégtelenezzel összeggel megis haladtatott, mi kétségkívül tanuja annak, hogy az anyagi viszony rendezésére minden lehető megtéve a s takarékoság alkalmaztatott, annélkül mégis, hogy a haladás megakasztatott volna.

Ujdonságok.

A pécsi szállógazdák egyletének elnöksége a következő meghívást bocsájtotta ki az egyesület tagjainak: Koricsánszky János, országos borászati szaktanár a pécsi mintaszőlő berendezése s az okszerű metszési műveletek bemutatása végett e hó 12-én (vasárnap) érkezvén Pécsre, ugyanezen nap d. u.

Tárcza.

Tavaszkor.

Jön a tavasz, itt a tavasz
Ujra éled a természet.
Ugy mosolyog, úgy örül hogy
Almaiból már felébredt.
Örömkönnye: fényes harmat,
Édes szava: madárének.
És a mező tiszta zöldje:
Igaz tükre a reménynek.

A kis patak vigan csörtet
Nagyot is fut vig kedvében
Hogy annyi szép ibolya van
Elrejtözve közelében.
Süt a nap már, vándor se néz
Oda már a pásztortűznek,
Nézi, hogy a víg pacsirták
Egy elmaradt varjút üznek.

Erdősziélén pajkos fiu,
Egy-egy álmós lepkét kerget,
De örül a szive, lelke
Ha csak egy bogárkát lelhet.
Ott a dűlön édes apja
Bajoskodik az ekével
S munka közben gondolatja
Elkalandoz szerteséjjel.

Elkalandoz messze, messze..
Bejárja a nagy világot,
Rég katonaviselt ember
Sokat hallott, nagyot látott,
De csak megtér gondolatja
Saját édes tűzhelyéhez
S foly a munka nagy serényen
Hisz a mi lesz, az ő vék lesz.

Jön a tavasz, itt a tavasz
Ujra él a nagy természet,
Ugy mosolyog, úgy örül hogy
Almaiból már felébredt.
...A meleg nap egy sugára
Kis szobámba is betévedt...
Szép tavasz, te nem feledtél?...
Üdvözöllek én is téged!

Stephanie.

Parisina.

— Byron. —

1.

Az óra üt..... hi a magány.....
Epedve zeng a csattogány,
A kis virág oly harmatos,
A menny oly ékes, csillagos;
A tó azurja mélyre szállt,
Imádja minden a homályt,
Jertek ti is, ne késetek
Ti suttagó szerelmesek!

Erdőt, mezőt fátyol borít,
Lám semmi nesz se háborít,
Elhangzik itt a suttagás
Miként szelid galamb-bugás.
A gyors patak zugása
A szellő langy fuvása
Oly édes dalra vál
Az est óráinál
Szived legott az ajkra száll.
Már éj barangol földön és egen
Holdfény tör át a barna fellegen
Oh jertek már, ne késetek
Titkon jövő szerelmesek!

2.

A hegyi csermely lágy morájában,
Félve közelget a hercegi nő,
Arca tüzel, hűvös esteli légre
Vágy bizonyára a lázteli fő.
Gyenge virági összeremegnek
Félik az urnó lába nyomát,
Mint ki szokásaitól elűtően
Szivtelenül tapos az ágjukon át,
Nem figyel a csalitok lakosára
Zengje dalát még oly szomorún,
Zengzetesebb hang az mi hívólag
Csalta ki a kis kerti kapun.
Majd suhogó nesz kél a közelben
Hajlik az ág, szétnyílik a lomb,
Halk sohajébred a ott a kebelben
Dobban a szív itt s vére szorong.
Végre kivál az esti homályból

3 óraker a városház nagytermében előadást fog tartani. — E hó 13-án (hétfőn) d. e. 9 óraker Skoff Ferencz tanár ur szállójében, d. u. 2 $\frac{1}{2}$ óraker pedig Sillay József ur szókói szállójében mutatja be a tanár ur a metszési műveleteket s az utóbbi helyen a mintaszólló berendezését, mely előadásokra t. cz. uraságod mint a pécsi szóllőgazdák egyesületének tagja tisztelettel meghivatik.

A városi helypénzszabályzat e hó 8-án került az ipar- és kereskedelmi kamránál vita alá és két módosítás mellett egész terjedelmében elfogadtatott; a módosításokat Weiller N. J. ur tette, ki a városi bizottsági ülésen is szakavatottan szolt a munkálathoz; e módosítások odairányulnak, hogy az ugynevezett átmeneti áruk után nem szedhető sem vásárvám, sem helypénz, és hogy a hetivásár kezdete nem a szombatot megelőző nap d. u. 4, hanem déli 12 órája. — A kamara még több érdekes tárggyal is foglalkozott, de az egész ülés lefolyásáról ezuttal a hozzánk beküldött tudósítást helyszüke miatt nem hozhatjuk, mégis megemlítjük, hogy eszmecsere folyt a Budapesten 1884-ben tartandó országos kiállításbani részvétel körül, továbbá tekintettel arra, hogy a gazdasági előadók az országgyűléshez benyújtott törvényjavaslat szerint tagjai lennének a közigazgatási bizottságnak, a kamara feliratot intéz a miniszteriumhoz, hogy ajánlati joga biztossitassék.

Színház. Végre tegnap sok zaj és hü-hó után színre került a „Tündérlant“ című, valamely özönviz előtti német tündérvjáték után összetakolt tündéries bohózat. Nem tagadjuk, hogy e genrének is van jogosultsága, azt sem hogy a darab se nem jobb, se nem rosszabb az eféle bohóságoknál, de már az is áll, hogy a hirdett sok fűrésfaragás, előkészület, gépészet és párizsi tűzjátéknak látható jeleit nagyon is szerény mértékben szemlélhette a várakozásában nagyra felesigázott közönség, és Bokor ur farsangi tulzásai zavarták a tulvilágias illuziót. No de se baj — a közönség egyrésze jól mulatott, és hiszszük, hogy még egy-két előadás látogatott lesz, a szereplők tüzzel lélekkel igyekeztek Bokor ur érdemeit ki-gömbölyíteni, ki ez estén is megmutatta, hogy Bogyó ur társulatának igen hasznavehető tagja, hiszen a 30 tündér leánya is egész lelkesedéssel ugrált és zsi bongott körül. Csak pengjen a lant, dörömböljön a fagott, szoljon a csengetyüs dob, a böjtben is elcsuszik egy kis farsangi bolondság.

Hirtelen halál. Multkori számunk ujdonsági rovatában megemlítettük, hogy Hamburgerné halála alkalmából mérgezési hírek keringtek, melyeket azonban az orvosi bonczolás, mely szivtágulást constatált, megezőfolt. Most illetékes helyről nyertünk értesítést a hir keletkezésének okairól. Ludwig Ferencz orvos, ur ugyanis mikor a beteghez hivatott azt mérgezési tünetek közt találta és neki a beteg azt mondta, hogy valami fehér port vett be, melynek papiros tartója az asztalon feküdt. Ezen nyilatkozatot még két jelen volt asszony is hallotta. Nevezett orvos erre rögtön írásbeli jelentést irt a rendőrkapitánysághoz, hozzá mellékelve az állítólag mérget tartalmazott papirost. Az asszony e közben meghalt, s föl is bonczoltatott, és a halál okául szivtágulás jelezte-tett. Ludwig Ferencz orvos nem állította határozottan, hogy mérgezés fordult elő s mi és inkább hiszszük, hogy természetes halállal mult ki, mégis szabálytalan eljárás volt a kezelő orvost a bonczoláshoz meg nem hívni is a gyomor tartalmát vegytanilag nem elemezni, így legalább a szó-beszédnek egyszer-mindenkorra véget lehetett volna vetni.

Iskolalátogatás. Emilittük hogy dr. Németh Antal ur főigazgató a gymnasiumot és reáliskolát meglátogatta. Egyik laptársunk hymnust zeng a főigazgatónak ügybuzgóságáért. Mi ugy tartjuk, hogy a kötelesség teljesítése s az a körül kifejtett buzgóság számot tarthat ugyan a ministerium általi elismerésre, de semmi képen sem találunk a főigazgató ur kötelességszerű működésében olyan valamit, mit a sajtó magasztalólag emelhetne ki. Régi hiba nálunk, hogy mindenkiből nagy embert akarunk csinálni és apostolokat formálni — a valódi érdem elismerése pedig rendesen a véka alatt marad elrejtve. A főigazgató ur „előzékeny és humanus“ bánásmódja és ügybuzgóságának semmi köze „hazánkban a tudományos műveltség és előhaladás biztonságához“ — hanem egyszerűen belevág az elvállalt kötelességek teljesítésébe, melyből mi természetesen egy hajszálnyt sem akarunk az ő rovására tenni, legfeljebb annyit, hogy egyáltalán nem találjuk helyén, hogy a főgymnasiumot meglátogató igazgató ur vendége legyen egyszermind a tanári karnak.

Emberölés végett állottak e hó 10-én a pécsi kir. törvényszék előtt Kaszap Ferencz és Zsepp János karancsi lakosok. Ugyanis Karancson nevezettek többen ifj. Molnár Já-

nos társaságában éjjel a korcsmában mulatozván, Molnár minden ok nélkül Kaszapot többször arczon, ütötte; ezen mint ő mondja rajta elkövetett csufság megerlelte benne és pajtásában Zseppen a boszut, és elhatározták hogy Molnárt „jó megverik“. Mégis lesték még azon éjjel Molnárt a mint haza ment, és saját háza előtt fejszéssel agyonütötték. A kir. ügyész ur szándékos emberöléssel vádolta mindkettőt, és 10—15 évig terjedő fegyház-büntetést kért alkalmazni, a védők a súlyos testi sértés által bekövetkezett halál és a hirtelen felindulás mellett szolaltak fel. A törvényszék vádlottokat az emberölés vádja alól felmentvén, a büntető tör. 307. §-a alkalmazásával 3 évi börtönre ítélte, miben ők mégis nyugodtak. Nagy visszatetszést szült Kaszap fiatal nejeének vallomása, ki az elnök ur figyelmeztetésére, hogy a vallomástól el is állhat, bátran kijelentette, hogy igen is vallani akar, és férjére a legterhelebb vádakot szánta, de beismerte azt is, hogy ő már az előnyomozás alkalmával kijelentette, hogy bár kötnék fel az urát, mert ő válni akarna tőle.

A Szepesi szobor ügyében hoztunk néhány hét előtt lelkes felhívást, — de eddig bizony minden eredmény nélkül. Ma érdekesnek találjuk felemlíteni, hogy a szobornak már 1872-től egy kitünő polgár kezdeményezése folytán, alapítókéje is van. Ugyanis boldogult Gründler Endre és neje született Horváth Anna 1872. év. július 29-én kelt, és 1773. év február 18-án kihirdetett végrendeletük 5-ik pontja így szol: „Megemlékezve arról, hogy mily sok jót köszönhet Pécs városa a nagy emlékü néhai báró Szepessy Ignác pécsi püspöknek, s jól tudva azt, hogy a kegyelet még nem emelt neki maradandó emléksobrot, hogy ez ügyben valahára kezdeményezés történnék, — hagyományozunk a br. Szepessy Ignác pécsi püspöknek Pécsen felállítandó emléksoborra 300 forintot, a mely összeg kamatozás végett, az általunk felkért bizottság által a „Pécsi takarékpénztár“-ba helyeztessék el s kezeltessek, és annak idejében a kitűzött célra fordittassék, ellenkező esetben a bizottság határoz.

Halálozás. Jeszenszky Ferencz köztisztletben álló alispán urat és kiterjedett családját nagy csapás érte. Leánya Terézia, Németh Ignác baranyamegyei főügyész ur hitvese, pénteken esti 9 óraker hirtelen elhunyt. Béke e korán elhunyt művelt lelkületű nő és jó anya poraira!

Egy deli ifju, vérre nemes;
Gyenge sikoj kel a hölgy piczi ajkán,
Sáppad az arcz, hó keble repes.
Ifja előtte a fűbe letérdel
Igy veszen ajka gyönyörtel bírt el
Két remegő kar élje kitárt:
— (Mint sűrű inda a tölgyfasudárt) —
Tartja övezve teli csupa hévvel.

3.

Szürkülni kezd a láthatár szegélye:
Letűnt a hold, a csillag elfakul;
A természet himes tündérmezét
Nem jó csodálni a két tetszhalott.
Romokba döntve nekik a világ,
Le porba sujtva minden érzemény
Közöny szemökben, érzéketlenek
A sziverek csupán holt zsi bbadás
Remegteti gyönyörbe fült szivök.
Mit is nekik muló világi kép!
Hír és dicsőség, pompa, fény, vagyon?
Ha ő szeret, kit ő viszont imád,
Kinek sohajja édesb élvet ad,
Mint aminőt az égi üdv ígér.
E sóhaj, ah! mi titkon ébred az,
Megtiltva- és keblökben létele?
Igen, megtiltva!
Jöjj hát gyönyör hulláma hadd beléd
Merülni szivök izzó lángjait.
El véled is örjögő öntudat
Légy száműzött te bűnös rettegés!
Vad örület, csapongó szenvedély

Tombolja végig féktelen hevét.
Hiába intenél most böles eszély!
Menj, elvakulsz, ne nézd az ifju tűz
Izzó zsarátnokát; tévedsz ha azt hiszed
Hogy élvezit megfontolás szülé.
Csalódsz, igen; hisz oly rövid ez éjj!
Ki érne rá fontolni perceit?
Midőn a lángok nyelve nyalja azt,
Kit éjben a vész fekhelyén talál
Rémülve látja, hogy egy perce van
Menekvésére . . . azt hiszed e percz
Ő nála tán majd fontolásba vész?
Ha mentve lesz és távol a veszély
Akkor kiáltja majd: „irtóztató!“
Mily jó, hogy édes álmaink ölében
Nem tudjuk azt, mi a rideg való!

(Folytatása következik.)

A h é t r ő l.

(Megjött a tavasz. — Sétatér. — Színház. — Szűzbeszéd.)

Tessék ibolyát venni!
Tessék ibolyát venni!
Mit jelent ez? Azt, hogy itt van a tavasz!
Az első meleg napsugár oda süt a kopár,
kiaszott árok-partra, s mire az ág-bog
körül egy kíváncsi kék fejecske ütközik ki.
Szegény kis ibolya! alig tárta ki illatos
kelyhét, hogy első jelét adja a növény ébre-
désének, már utolérte végzete — egy ibolyát
áruló kis lány képében. S most itt van szo-

bában pár hasonló sorsban részesült test-
vérel egy csomóba kötve s elzárva az
éltető napsugártól. Oh látom, mint halvá-
nyítja fonnyadó szirmaidat a rohanó enyész-
tet! Nem halhattál meg az anyaföld ölén
s nem vigasztalhattott a hervadásodon busuló
fülemile éneke! Legyen legalább vigaszod
az, hogy hozzám kerültél és én ime meg-
énekeltem rövid éltedet.

Mondja azután valaki, hogy kifogyhat
a tavasz a poetáknak tárgyat szolgáltatni!
Menjünk csak ki a pécsi szőlőhegyre.

A merre csak a szem tekinthet, min-
denütt ébred a szunyadó természet; a rü-
gysző fákön vidám madár sereg hangos da-
nával üdvözli az érkező tavaszt és a föld
millió rovarja, kibujva téli rejtékökből s
megnépesítve a földet és léget, zümmögve
mondja el halálját a mindenség urához, ki
a legparányibb féreg megőrzésére is kiter-
jeszté jószágos figyelmét . . .

„Mit keres itt — riaszt föl idylli han-
gulatomból az udvarias hegypásztor. — Nem
tudja, hogy a szőlő-utak közt nem szabad
már járni!“

Bizony nem tudtam! Hallottam ugyan,
hogy a szőlőgazdák egyesülete el akarja
zárni ezen utakat a közönség elől, de ugy
tudom, hogy ez még nem eldöntött kérdés.

Tehát a szőlőhegyek közé ezután nem
mehetünk „zöldbe!“ S miért nem? Azért,
mert a szegény diák-gyerekeknek jól esett

Időjelzés. A budapesti időjelző-állomás értesítője. Kilátás a jövőre. Nagybodó hőmérséklet mellett napos, felhős, boruval változó időt várhatni, helyenként csapadékkal.

Apró hírek. Előléptetés. Brodskv Béla törvényszéki aljegyzőt az igazságügy-miniszter törvényszéki jegyzővé léptette elő. — Vilányban a köfajtési munkálatok alkalmával kisebb terjedelmű csepköbarlang fedeztetett fel. — Az abaligeti plébános Chalupai János ur, szemináriumi vice-rector neveztetett ki a káptalan, mint kegyuraság által. — A Munkácsy pár szintársulatunktól a jövő téli szinidényre Szegedre szerződött. — Közgyűlés. A pécsi egyesült külvárosi takarékpénztár, e hó 26-án tartja az évi rendes közgyűlést. — Csöd. Verbóczy N. János szigetvári kereskedő csödbe jutott. Bejelentési idő április 15. — Az országgyűlés e hó 9-ik ülésében bemutatott Baranyamegye közönségének felterjesztése, melyben az adóhivataloknál kamatozó, letétképp elhelyezett árvapénzek utáni védbizonyítványoknak bélyeggel való ellátására vonatkozó pénzügyminiszteri kórendeletet hatályon kívül helyezni kéri.

Belföldi hírek. A képviselőház legutóbbi ülésében rövid vita után, a melyben Hermann Otto, Tisza Kálmán miniszterelnök, Németh Albert és Mocsáry Lajos vettek részt, elfogadta a szegedi királyi bizottság meghosszabításáról szóló törvényjavaslatot, ugyancsak a csendőrség által a törvényhatósági joggal bíró városokban teljesítendő teendőkről, és az ország délirészeiben mutatkozó inség elhárítására szükséges intézkedésekről szóló törvényjavaslatokat. Az ülés végén Ordódy Pál miniszter válaszolt Krisztinkovits Ede interpellációjára a Rába szabályozás tárgyában. — A hercegovinai harezteréről a mohamedán fölkelés terjedését jelentik. A híres Salko-Fora fölkelő vezér Dervis pasától, Albánia kormányzójától állítólag egy levelet kapott, melyben a pasa azt mondja, hogy elérkezett az idő, mikor minden mohamedánnak fegyverhez kell nyulnia. — Irányadó körökben e hírek nem adnak ugyan hitelt, de a nemes fölkelővezérről fölteszik, hogy hitsorsosait valamely koholt levéllel akarja fanatizálni.

Külföldi hírek. Turinból írják, hogy ott nagy előkészületeket tesznek az osztrák-magyar uralkodó pár husvét utáni fogadtatására. Turinból a magas vendégek Mentonba mennek Viktoria királyné látogatására.

— Cialdini tábornok volt párisi olasz nagykövet halálosan megbetegedett. — Bécsben nagy sensatiót keltett a Jenő főherceggel történt baleset. Ugyanis Jenő főherceg sétalovaglást tett a Práterben, midőn lova egyszerre elbukott és kiment. A főherceg a ló alá került, mely kinos helyzetéből három oda siető főherceg szabadította ki, mire Albrecht főherceg palotájába szállították és ágyba fektették. A főherceg külsőleg nem szenvedett ugyan sérülést, de szuró főfájásról panaszkodott, miért az orvosok agyarázkódástól tartottak; este felé azonban a fájdalom csillapult. Erzsébet fhgnó, Jenő fhg anyja, táviratilag értesítetvén, már ide érkezett. — Londontól írják, hogy Skobeleff provokáló nyilatkozatai — Moszkvában, Párisban és Varsóban — kapcsolatosan a zsidóüldözésekkel, az angol szabadelvűek táborában, kik a béke fentartását vallják legfőbb cél gyanánt, fordulatot idéztek elő, melynek visszhatása a kabinet politikájában is hovatovább észlelhetővé válik. Az a hír, hogy Gladstone Bosnia és Hercegovina ügyében Hercegovinát szándékoznék egybehívni, merőben alaktalan.

Egy haupttreffer.

(Igaz történet.)

Egy haupttreffer! (Bocsánat e germanismusért, de e szó az általános gyakorlattal szentesítve van annyira, hogy a „főnyeremény“ nem is fejez ki oly szédítően magas fogalmat, mint a kitünő hangzású „haupttreffer“.) Mennyi vágy, remény, epedés, szenvedély lakozik e szóban, melyért buzgó imádság epedez százezrek ajakán. Mennyi fogadalom tétetik a remény fejében; esküt is teszünk egy új életre, mely csupa reményekkel fog díszelkedni. Van a ki titkon az erények közé egy kevés hivalkodást, nagyravágást és élvezeteket is tervezget — de csakhamar rettegve elnyomja e vágyakat, hiszen a haupttreffert csak a tiszta erkölcsben fakadó forró imádság hozhatja meg.

Oly szerényen, békével, vallásos és jótékonsági érzelmekkel várjuk a nyereményt, annyira jók vagyunk és oly jókká akarunk válni, hogy az ég jutalmára már e földön jogosítottakká tartjuk magunkat. Egész a huzásig. Itt bekövetkezik a forrpon. Ha elmaradt a főnyeremény, halomra dőlnek érnyeink, fogadalmaink és egyéb istenfélő es-

küvéseink. A várandóság időszakát gyengeségünkből magyarázzuk ki, újra tagadókká, leszünk és nevetjük balgaságunkat. Néha visszatér ugyan félenken leselkedve a remény (hiszen több huzás is van) de már nem vagyunk többé optimisták, nincs időnk a tervezgetésre, sőt daczosan gondolunk a sors szeszélyeire. Elkeseredésünk annyira visz, hogy vak véletlennek kereszteljük azt, mit előbb Isten mindenhatóságától imádkoztunk le. A próbálkozó reményt nem öljük ugyan el, nem vetjük ki gondatlanul, egy-egy esőndesebb pillanatban marasztaljuk, ápoljuk is — de csakhamar erőt vesz rajtunk a kétkedés. De ha a bankár könyvvivője lelken-dezve fut szerény hajlékunkba és bekiáltja az örömhirt — mi lesz akkor? Egy pillanatra elkábit a szerencse, tetőtől talpig megráz az öröm — de a színváltozás lázas rohamossággal bekövetkezik. Csodálatosan ugyanazon érzelmek kerülgetnek, mint mikor nem teljesülnek reményeink. Megnyerve az elérhetlent — azon kezdjük az új uraságot, hogy nem tartjuk amolyan tulságos, hallatlan nagy szerencsének. Okot is találunk a kicsinylésre. Az állam elég szűkkeblű 10, mondván tíz százalékot lehuzni, a bankár elég kegyetlen 3 százalékot levonni az escomt fejében, és mennyi a mellékes, fölösleges sőt haszontalan kiadás. Ez is kér, az is vár és van elég, a ki követel is, mert követelni joga van s a mit a haupttreffer nélkül soha sem fizettünk volna ki. Eldobjuk a költség-előirányzatot, melyet a tiszta erkölcsre alapítottunk és újra számolni kezdünk. A számadás alatt még feltámad a lelkiismeret szava — de hiszen tőlünk függ a számadást újra kezdeni. A jótékonság követelményei a minimumra szállanak le, a másokat szerencsétlenni akaró ígéretek reményre változnak át, a rokonok segélyezése pedig merő ovatosságból olesó kamatu kölcsöntökekből áll. Igyekezünk oda hatni, hogy elveszítsük a haupttrefferes ember érdekességét s azon színbe jöjjünk, hogy mindez másként nem is történhetett. És mily ügyességgel bánunk el ilyenkor az áldozatkészséggel — nevünk gyakran és mindenütt olvasható, az összeget megszámitani senkinek sem jut eszébe.

Mindez természetesen csak azokról szól, kik szegény, ügyefogyott állapotukban jutottak a főnyereményhez, kiknek egy kostba adott sorsjegy, vagy egy kétes értékű ígervény által sikerült a szerencsét üstökön ragadhatni. A kvalifikált, helyesebben patentirozott nyerők más szempont alá esnek,

vasárnap délutánoként kimenni „rovarászni“, s közülök a tudományoszomjasabbak bizony bizony nem állhatták meg, hogy a rovarászás közben ne botánizáljanak, pomologizáljanak és ne szilvalogizáljanak is. No meg azután azért, mert Ausztriában is így van. Az már más, ha a németeknél így van: ezeket mindenben követni kell! de azok a diákgyerekek a mi fiaink, kiktől nem érdemes sajnálni azt a pár szilvaszemet! . . .

Hová megyünk tehát ezután? — A sétatérre! Van ott is rügy, bimbó elég, még énekelnek is! Kétszáz száraz és szoptatós dajka ül szépen sorban a padokon, mint fecskék a táviró sodronyon; előttük ugyanannyi sívító esemete csuszik-mászik a porban; a budapesti József-téren nincs ennyi, pedig az gyermek-promenade. Igaz, hogy ezek is a mi gyermekeink, csak hogy talán nekik kellemetlenebb, hogy mi zavarjuk játékukat, mint nekünk arra vigyázni, hogy le ne taposunk egyet. Talán lehetne nálunk is kijelölni külön gyermek-sétatér! Jámbor óhajts!

Hanem azért a tavaszi időjárás mindenütt meglátszik, különösen — a színházban. Egymásután üres házak. Jó lesz Bogyó urnak valamely „esoda elefánt“, „arany légy“-féle tingl-tanglról gondoskodni. No a „Tündérlant“ már megjárja!

A „szüzbeszéd“ is elhangzott, ez is a hét újdonságai közé tartozik.

Igen, ő beszélt!

Elmondta, hogy honvédségünk nem fog lelkesülten harcolni a csatában, mert nem ismeri a célt, a melyért küzd. (Közbeszólás: Ezt még csak 48-ban tapasztalhattuk.) Nevelni kell tehát a katonákat; nem érti ugyan az alatt azt, hogy a politika fufangjaival megismerkedtessék őket, hanem legalább annyira jártassá tegyék a politikában, hogy esetleg képviselővé választathassék.

Szja! bizony nagy baj, ha a katonának úgy kell megtanulnia, hogy miért lelkesüljön! Csak hogy meglehet-e rá tanítani? Vajjon „Hanyadiak napkeletet leverő hadserege“ tanítva lett-e arra, hogy a török uralom terjeszkedésének mi — rokon faj — vagyunk hivatala gátat vetni, vagy magától tudta az a harcos, hogy legyőzve, a török őt rablánczra fűzi s elrabolja vagyontát, feleségét, leányát?

De pardon! A katonának nem való a politika — mondod szives olvasó, — de a „Pécsi Lapok“-nak sem.

Igazad van, s jó, hogy közbe szóltál, mert épen azt akartam mondani, hogy kár a történekek beszerzését sürgetni, ha nincs töltés, nem lehet tüzelni. Au revoir.

Szurony.

Ascanio,

Dumas Sándor regénye.

Francia eredetiből fordította

dr. Daempff Sándor.

V.

Genie és királyság.

(Folytatás.)

— Haladjon tehát kitérőzt célja felé, viszonzá a király, mosolyogva, haladjon, hisz ön nemes ember.

D'Etampes asszony nem szólt semmit, de a pillanatban halálos bosszút, — egy megsértett nő bosszuját esküvé Cellini ellen.

— Sire, egy utolsó kegyet, szólt ismét Cellini. Nem mutathatom be valamennyi segédemet: számuk tízre megy, egyik francia, másik német, de ügyes és derék társ valamennyi; de ime itt van két tanítványom, kiket Olaszországból hoztam magammal, Pagolo és Ascanio. Lépj csak elé Pagolo s emeld fel egy kissé fejedet és tekintetedet, nem szerénytelenül, hanem becsületes emberhez illőleg, kinek semmi ocsmány tett miatt nem kell pirulnia. Ebben, Sire, hiányzik talán az eredetiség s egy kissé a buzgalom is, de pontos és lelkiismeretes művész, ki lassan, de jól dolgozik s a ki teljesen megérti eszméimet s hűségesen testesíti meg azokat. Most pedig bemutatom Ascaniot, nemes és fellengző tanítványomat, szeretett fiamat. Ebben kétségkívül nincs meg a teremtő ha-

mert ezek a nyerést is üzletként veszik.

De ne bölcsekedjünk tovább — térjünk a dologra. A mi történetünk a haupttrefferrek egy különlegességéről szól. Egy remény, várakozás, epedés és számítás nélküli nyerevényről. Ismertünk egykor két agglégényt, ikrek testben és lélekben. Együtt jártak, együtt ettek, együtt gondolkodtak, egyformán takarékosak, gondosak voltak és egyenlően fősvények és gazdagok. Nem voltak vágyaik, szenvedélyeik vagy kilátásaik a jövőben, miként nem voltak édes emlékeik a múltból. Rendszeresen, kimérten és pontosan folytak napjaik. Nem gondozták őket gyengéd női kezek, semmi közük a gyermekvilághoz, és így nem érezték a családiasság örömeit. A kik környezik, szintén agglégények és vén szüzek, kik semmit sem tettek szívből és számítás nélkül. Félően kerültek minden zajt, lármát, mulatságot, minden vitatkozást vagy egyéb kedélyt-zaklató foglalatosságot. Nem voltak szegényeik, kiket segélyeznének, elfordultak a nyomor és szükkőkés jajgatásaitól, mert szánakozást nem ismertek és a szegénységet megveték. Boz Dickens tollára lett volna érdemes a két agglégény. Nincs közügy, társadalmi vagy politikai kérdés, mely őket érdekelte, nincs polgári jog, melyet szívesen gyakoroltak volna — nevüket nem találtuk föl sehol, és mégis mindenki ismerte őket és mindenki beszélt róluk. De dicséretére szóljon a közönségnek — senki sem irigyelte ez embereket. Ha nem láttuk őket a mulatóhelyeken, a templomban sem találtuk fel. Ha nem volt szíveikben egy parányi részvét az emberiségért, ez sem vette őket körül szeretet és tisztelettel, de még koporsójuk felett sem ejtett senki könyvet.

Ez volt a két agglégény! Rendkívül vagyonos, sőt gazdag emberek, de a vagyont becsületes munka árán szerezték az igaz; számos ingatlan birtok, halomra rakott készpénz, takaréktárakba helyezett biztosan kamatozó tőkék, gondosan kiválasztott értékpapírok, az ékszerek és ezüst készletek múlt időkből származott egész gyűjteménye — így volt elhelyezve szolid és gondos kezekkel a vagyon, hogy a túlélő örökösök — vén szüzek és agglégények — mindent együtt találva, gond és baj nélkül folytassák a gyarapodás művét. Nem volt található náluk kötvény vagy váltó, mely pillanatra is kétséget támaszt a követelés iránt — agglégényeink nem adtak és nem kölcsönöztek, amit birtak, azt megőrzék hiven, hidegebb

volt az ő kezük, mint a kigúnyolt holt kéz. Az egyik tudta, miye van a másiknak, szerették egymást a közös vagyonban; annyira becsülte egyik a másikat takarékosága, óvatossága, lemondása és vagyona okáért, hogy szegyelte magát ama gondolatra, hogy hátha a másiknak mégis többje van, noha nem merete elhinni, hogy titka lenne.

Együtt ültek 187* egyik őszi napján az agglégények és szüzek, gúnyolódva azok felett, kik nem munkálkodtak, nem takarékoskodtak. Az egyik agglégény a „Mercurt“ forgatja. Egyszere phlegmaticusan így szól:

— Testvér, a 4242-ik series 88. szám 40,000 forintot nyert.

— Ez a szám a miénk, nemde? mondja a másik hidegen.

— Ugy gondolom, azonnal megnézem. És megnézi.

— Csakugyan a miénk. Itt a sorsjegy, vedd magadhoz.

— Nem édes testvér, csak legyen a tiéd.

— Az nem megy. Te inkább rászorulsz. Lásd, tegnap is panaszkodtál, hogy a ház-mestered 2 forinttal megcsalt, aztán lovat is vettél az öcsénknél. (Ez az öcsés szintén hajlik az agglégénységre.)

— Ugyan felesleges volt. Mond egyik aggszűz.

— Nem, nem, vedd te föl. Te ugyanis meszeltetted a házat. Neked szükséged van a pénzre.

— Meszeltetsz? Alkudtál a kőművessel? most nagyon drágák a napszámok — veti közbe a másik szűz.

— Semmiesetre sem fogadom el.

— Ugy adjuk szeretett hugainknak.

— Nem kell, nem kell — kiáltja egyszerre a két aggszűz — jó kezekben van a Martonnál, vagy a Fülöpnél.

— Ugy osztazzunk.

— Ez szegyen lenne ránk nézve. Tied a pénz.

— Adjuk az öcsénknél. Kell-e? kérdezik a belépő öcsés.

— Oh nem, édes onkli, csak vegye fel.

— Hát talán a Ladislaus?

— De onkli! nem kell kényeztetni a gyereket (40 felé jár) azután neki is van elég.

— Hát felveszem a pénzt.

— Csak nem mégy amiatt Bécsbe!

— Nem, dehogy, majd ide utalványoztatam.

— De hisz ez pénzbe kerül, a bankár lehúz valamit.

— Majd postán hozatom el.

— Már most?

— Nem, ha majd kifizetésre kerül.

Ezzel a sorsjegy bezáratik az egyik négyfiókos almáriomban. És többé senki sem beszél róla — három hónapig. Három hónap után felküldetik Bécsbe. Megjő a pénz. Ekkor újra aziránt folyik a diskursus, ki vegye át a pénzt. Kézről kézre adatik a hatalmas levél, senki sem akarja magáévá tenni. De senki sem kap belőle. Csak a postás dörmög, hogy egy fillér borralalót sem kapott. Csak a szegény árva lányka sír, ki a számot kihuzta, hogy semmit sem küldött a szerencsés nyerő. A két agglégény pedig nyugodtan alszik, semmi sem zavarja őket, nem is tervezgettek, nem is számítottak. Még csak áldomást sem ittak, pedig telt volna a pinczéből, nyolcezer akó bor volt abban. Ez egy haupttreffer igaz története.

No édes jó Istenem, vagy sors, vagy vakeset, te is másképen intézhettél volna annak a haupttreffernek aranyos pályáját.

Argus.

Évi jelentés borászatunkról.

Miklós Gyula kormánybiztosnak a földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszteriumhoz intézett jelentése a lefolyt év folyamán kifejtett működéséről most tétetett közö. A jelentés előadja, hogy a borászati törzskönyv új évfolyamának elkészítését tekintve a kormánybiztos egyik legsürgősebb feladatának. A kormánybiztosi hivatal teendői ennek folytán nagyon megsaporodtak, úgy, hogy szükségessé vált a személyzetet szaporítani.

Azán feladatának tekintve az okszerű borászatot népszerű füzetek kiadása által terjeszteni. Ezért még a m. évben kiadta az okszerű szüretelés tárgyú füzetet, mely nagyszámú példányokban osztatott ki hazánk összes szőlőtermő vidékein. Hasonló iratokban ismertette később a szőlőmetszést és zöld oltást.

Tervben van ezenkívül és remélhetőleg nemsokára napvilágot is fog látni egy teljes mű, mely a bortermelés minden részletére kiterjedve — a szőlőmetszéstől kezdve a teljesen kifejlett terménynek palackbahuzásáig a borkezelés minden processzusát tárgyalni fogja.

Másodsorban kötelességének tartotta

talom, mely domborműben két sereget képes összeütköztetni és szétmorzsolgatni, vagy egy diszedény szélére egy oroszlan karmait vagy egy tigris fogait merészen függeszteni. Nincs is meg benne ama eredetiség, mely szörnyképeket, sohasem létezett sárkányokat talál föl: ez nincs meg, de lelke, mely testéhez hasonló, az eszményiségnek, hogy úgy szóljak, isteni ösztönével van megáldva. Szólítsa csak fel, Sire, hogy egy angyalt alakítson vagy nymphákat csoportosítson, s látni fogja, hogy meg nem közelíti senki magasztos költészetét és választékossága kellemét. Pagolával négy karom van, Ascanioval két lelkem; s mert szeret, boldognak érzem magamat, hogy egy tiszta és önfeláldozó szívet bírok magam körül.

Mialatt mestere így szól, Ascanio egyenesen állt mellette, szerényen ugyan, de zavar nélkül, kellemteljes állásban; s d'Etampes asszony nem volt képes szeméit levenni a fiatal és bájos olaszról, fekete szeméiről, fekete hajáról, az ifjuról, a ki Appoló másának látszik lenni.

— Ha Ascanio, szól, oly jól ért a kellemteljes dolgokhoz s ha egy reggel a d'Etampes-hotelbe lenne szíves jönni, adnék neki drága köveket és aranyat, hogy nekem egy csodálatos virágot készítsen.

Ascanio köszönetteljes édes tekintettel meghajolt.

— Én pedig, szól a király, az ő és Pagolo részére évi száz aranytallért utalványozok.

— Kezeskedem, Sire, hogy e pénzt jól megfogják őrízni, szól Benvenuto.

— De ki az a szép gyermek, a hosszú pillákkal, a ki ott a sarokban elbuvik? kérde I. Ferencz, csak most vevé észre Scozzonet.

— Óh! ő nem méltó figyelmére, Sire, felelt Benvenuto összeránczolt homlokkal: ez az egyedüli szép tárgy műtermemben, melyet nem szeretem, ha valaki észrevesz.

— Ah! monsieur Benvenuto, ön féltékeny?

— Édes Istenem! Sire, nem szeretem, ha valaki sajátomhoz nyul; minden hasonlítás nélkül mondom, ez ép olyan volna, mintha valakinek d'Etampes asszonyra gondolni jutna eszébe: ön dühös lenne, Sire. Scozzone az én hercegnőm.

Az így durván fölébressztett hercegnő, ki Ascaniot nézegette, ajkába harapott. Az udvaroncok közül sokan nem voltak képesek mosolyukat visszatartani, míg a hölgyek kivétel nélkül susogtak. Mi a királyt illeti, ő tartózkodás nélkül nevetett.

— Jól van, nagyon jól van! Nemesi becsületesemre mondom Benvenuto, en jogát gyakorolja, midőn féltékeny, s a művész és király megértik egymást. — Isten önnel, ba-

rátom; figyelmébe ajánlom szobraimat. Természetesen Jupiteren fogja kezdeni, s ha bevégezte a mintát, megfogja nekem mutatni. Isten önnel; sok szerencsét a Nesle-hotelhez!

— Könnyű mondani, hogy meg fogom mutatni, Sire; de hogyan jutok be a Louvreba?

— Nevéről értesítve lesz az ör azon rendelettel együtt, hogy egészen személyemig vezetessék.

Cellini meghajolt s Pagolo és Ascanio kíséretében kikísérte a királyt az udvarba s onnan az utcaajtóig. Ide érve, letérdelt s megcsókolá I. Ferencz kezét.

— Sire, szól megatott hangon, ön egyszer már Montluc monsieur által megmentet. a fogságból s meglehet, a haláltól is; ön elhalmozott gazdagsággal s megtisztelt szegényes műtermem személyével; de mindezt felülmulja az, hogy nem tudom, miként köszönjem meg, miszerint oly nagy kegyességgel előzte meg óhajaimat. Mi közönségesen csak egy, a századok folyamában elszórt választott osztály számára munkálkodunk; de nekem élve jutott azon szerencse, hogy egy folyton jelenlevő, folyton felvilágosult birót találjak. Eddig a a jövő napszámosa voltam, engedje meg, hogy jövőre fölséged ötvösének nevezhessem magamat.

(Folytatása következik.)

Miklós ur kiterjeszteni figyelmét a bor értékesítésének módjaira és ezek közt első helyen a ma még jóformán kereskedelmi cikket sem képező silány fajú borok legcélszerűbb módon a cognac-készítés útján való értékesítésére. Sikertült is ezen irányt a termelő közönség érdeklődését fölébreszteni, s ma már joggal beszélhetünk a magyar cognac-iparról, amennyiben ezen gyártás megindított az ország különböző vidékein, így: Budapesten Gréger Miksa, az ismert londoni nagyborkereskedő cég, Franciaországból hozatott Egrot-féle készülékekkel szerelte föl gyártelepét. Kecskeméten Parragh Gedeon és társa, továbbá Vértessy J. és társa; Verseczen Neukomm és fiai, mely cég egyszermind a saját találmányu célszerű cognac-gépeket készíti; és Lengauer testvérek. Gyönkön Tolnamegyében Krausz és Grosz; Szilágy-Krasznán Leitner Zsigmond, ki cognacjával az idejé helyi kiállításon aranyérmert nyert; s végre Aradon Dományi József bornyagykereskedő.

A kormány által Neukomm cégtől vásárolt gépekkel hasonlókép az összes gazdasági tanintézetek, vinczellérképezdek, valamint számos gazdasági egyesület tettek lejárólási kísérleteket e célra alkalmas különböző fajú borokkal, mely kísérletek egyaránt bizonyították a magyar terménynek ezen ipar céljaira is kiválóan alkalmas voltát, s az iparág jövedelmezőségét. Különös fölemlítést érdemel itt a kun-sátoralja-új helyi szamorodni és Miklós Ferencz bodrog-kereszturi termésű muskatály borából szűrt cognac-kal elért eredmény — mely cognac az eredeti borfaj zamátját és jellegét csonkítatlan magán visel, s ugy ezen, mint egyéb előnyeiert az idejé s.-a.-új helyi kiállításon aranyérmemmel lön kitüntetve.

Másik jelentékeny jövedelmi forrás a szőlőnek gyümölcs-alakban való elárúsítása. Még 1880. nyár elején megindult eziránt a mozgalom, s kivált Németországba tömegesen vitetett be a szőlő, ugy csemege, mint főleg borszűrés céljából. De a német borászok sürgetésére a kormány oly magas beviteli vámot léptetett életbe a szőlőre, mint a mustra s ez által a kivitel tavaly igen jelentékenyen alább szállt.

A bor értékesítésének emelésére egy másik jelentékeny faktor a központi mintapincze. Központi pinczemesterré Kremer Fülöp neveztetett ki, a ki a hosszú éveken át a gróf Zichy-féle nagyhírű érdiószegi szőlőszet és pinczészet vezetője — ezen pinczék jó hírnevének megalapításában jelentékeny érdemet szerzett. Feladatává tétetett neki a vezetésére bizott központi pincze kezelésén kívül, szükséghez képest a nevezetesebb borvidékeken levő pinczék is megsejmelni, s a célszerű kezelés iránt a közönségnek részletes felvilágosítást és utbaigazítást adni. Célul tüzetett ezen mintapinczének egyfelől az, hogy alkalom nyujtassék Magyarorszag bortermelőinek, borkészleteikből bizo-

nyos mustrául szolgáló mennyiséget mintegy kiállítási tárgykép olyképen elhelyezni, hogy a bel- és külföldi kereskedőknek módjukban álljon tájékozást szerezni az egész országban jelentékenyebb borkészletek minősége, mennyisége és ára iránt, s ez által az eladókat és vevőket egymáshoz közel hozni, másfelől az, hogy az egyes borvidékek termékeinek jellege áttanulmányoztatván, a termelőkkel megismertetni lehessen a boraik kezelésénél követendő eljárás módjait.

(Vége következik.)

Idegének névsora.

Aranyhajó szálloda: Herman József, Bécs. Polgár Jenő, szolg. Dárda. B. Förster kapitány, Tolna. Kisfaludy Pál ügyv., Baranyavár. Wertheimer J. Bécs. Lustig Max, Bécs. Grosz Adolf, Bécs. Stern Alb., Hamburg. Schwarcz Lipót, Budapest. Fischl Sándor, Bécs. Eibisch Gyula, Bpest. — Vademember szálloda: Weigl J. vendéglős, Sellye. Weidel jegyző, Sásd. B. Mürbach birtokos, Sombereg. Mainhold főerdész, Turony. Szabó Károly ügyvéd, Siklós.

Hetijelentés a gabona- és bor-üzletről.

W. N. J. A behozattal a mai hetivásárra igen élénk volt. Az árak csökkentek. A buza ára métermázsaként 11 és 11 frt 60 kr. között változott. Bükköny ma nagy mennyiségben hozatott be, minek következménye az annak métermázsaként 2 frtól 1 frtig való csökkenése lett. Egyébb terményekben e hét folyamában forgalom nem volt. Érdekes felemlitenünk azon, már régen nem történt eseményt, hogy Szigetvárról nagy mennyiségben, s koszikon szállítottak e vásárra búzát.

Árfolyamok a bécsi áru- és érték-tőzsdén,

— márcz. 11-én délután. —

(Távirat.)

	Pénzbeli	Áru
	árfolyam.	
1. Magyar aranyjárdék 6 %	118.60	118.80
2. Magyar aranyjárdék 4 %	87.45	87.65
3. Magyar papírjárdék 5 %	87.—	87.25
4. Magyar vasuti kölcsön	132.—	132.50
5. Magy. földterhermentesítési kötvény	98.30	98.80
6. Magy. földteh.-ment. kötvény záradékkal	96.30	96.90
7. Magyar szőlődezmaváltási kötv.	97.—	97.50
8. Magyar nyeremény-sorjegy-kölcsön	116.75	117.25
9. Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	109.25	109.75
10. Osztrák járadék papírban	75.—	75.20
11. Osztrák járadék ezüstben	75.85	76.05
12. Osztrákjárdék aranyban	93.90	94.10
13. 1860-iki osztrák állam-sorsjegyek 100 frtos	133.—	133.50
14. Osztrák-magyar bankrészvény	819.—	821.—
15. Magy. hitelbank-részvény	309.—	309.50
16. Osztrák hitelintézet-részvény	310.—	310.50
17. Cs. és kir. arany	5.65	5.67
18. 20-frankos arany (Napoleon'd'or)	9.53	9.54
19. Német birodalmi márka	58.80	58.90

Szerkesztői mondanivalók.

K. G. tanítónak Budapest. „Szép Ilonka“ tárgyánál fogva megérdemelné a gondosabb átdolgozást; így nem közölhető. Egyuttal megsegjük, hogy Péts nem Somogy megyében van. — L. Jenőnek. Édes öcsém!

Versét, mely a Ringszínház-égersről szól, mi így nem kevesebb calamitásnak tartottuk, midőn végig kelle olvasnunk. — Tinódy J. urnak helyben. Ábrándozzék csak jövőjéről másutt; lapunkban, az ön által nem kis szerénységgel „fűzfaverselésnek“ mondott költeményének helye nem lehet. — Pech urnak. Miért választotta éppen e nevet, még utánzással vádolnának. Nem szeretjük a pechet semmiféle formában sem.

Pécsi színház.

Vasárnap, 1882. márczius 12-én adatik:

Tündérlant.

Látványos tündérrege dal- és tánczczal 3 szakaszban, 8 képpel, egy régibb szöveg után írta és színre alkalmazta: Bokor József. Zenéjét szerzé: ifj. Bokor József. Kezdeté 7 órakor.

Laptulajdonos Ramazetter Károly. Felelős szerkesztő Bolgár Kálmán.

Nyilttér.

Köszönet.

A felejthetlen, kedves és mindekitől szeretett Mathild leányunk temetésén megjelent kartársak és számos barátaink, fogadják a mélyen megszorodott szülők hálás köszönetét.

Horváth Antal
Pintér Mathild.

Cserei Antal

fűszerkereskedő

Pécsett, király-utca, volt Consum-egylet-féle helyiség.

Ajánlja dusan felszerelt londoni thea és rum-raktárát. Strachino-, gorgonsola-, imperial-, romadour, és limburgi sajtokat.

(Corued Beef valódi amerikai jegy), nemkülönben a fűszer szakmába vágó cikkeit a legjutányosabb áron.

Európa minden államaiban szabadalmazva

Légszesz-lángszabályozó.

Légszesz-megtakarító

Rimanóczy Gy. szabadalma.

Minden légszeszfogyasztó, de különösen nagyobb gyártelep, színházak vasuti indóházak és műhelyek, szállodák, kávéházak stb. nézve rendkívül fontos.

A Rimanóczy-féle szabadalmazott légszesz-lángszabályozók 18 egész 35 százalék megtakarítást eredményeznek, ugyan oly erős világítás mellett, el nem romlanak és alkalmazásuk igen könnyű.

Bővebb felvilágosítást ad a vállalat képviselője és raktárnoka Visnya S. Pécsett.

Karpf Marton

szabó

Pécsett, király-utca, a Lyceum-épületben,

ajánlja

uri- és női divat-áru üzletét

s legnagyobb választéku

kitünő minőségű szöveteit.

Vidéki megrendelések elfogadtatnak s legnagyobb pontossággal pósta-utánvét mellett eszközöltetnek.

Nemtetsző áruk visszavétnek.

Csődtömeg végkiárulás!

A király-utcai 7-ik szám alatt levő rőfös kereskedésben

csődtömeg végkiárulás történik,

a rendes áron jóval olcsóbban.

Különösen ajánlatnak: Női ruha - kelmék, ágyszerítők, butorszövetek, szőnyegek ugy egyéb

divat-cikkek.

A t. cz. közönség látogatásáért esedezik a csődtömeg átvevője:

Klein P.

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsénk a t. cz. közönség becses tudomására hozni, hogy a helybeli piacon, a Király-utczai 10. számú Dr. Schwarcz-féle házban

KALAP- és CZIPŐ-TÁRT

nyitottunk, melyben a leghozzáértőbb budapesti, bécsi és külföldi gyártmányu férfi- és gyermek-kalapokat, valamint férfi-, női- és gyermek-czipőket nagy választékban tartani fogunk.

Ajánlunk egyszersmind nagy készletben levő különleges, azaz finomabb minőségű férfi-fehérműinket, u. m. ingeket, gallérokat, kézelőket, továbbá esernyőket és gummiköpenyeket, valamint minden e szakba vágó cikkeket a legjutányosabb áron.

Mély tisztelettel

Krausz Sándor és Társa.

👉 Vidéki megbízások gyorsan és lelkismeretesen teljesíttetnek. 👈

Petrovits Ferencz

b á d o g s

Pécsett, az irgalmasok templomának átellenében.

Ajánlja magát a szakmájába vágó mindennemű munkákra:

Árnyékszék fedélzetek

vizszivattyúzással és anélkül 6 frttól fölfelé, készletben tartatnak:

Fürdőszobák

teljes berendezése a legjutányosabban elfogadtatik; — valamint

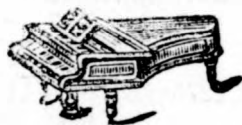
Cseréptetőztetés

is, — és tetőzetek tatarozása.

SCHAUREK JÓZSEF

Pécsett, Ó-pósta-utczá 16. sz.

Mindennemű
zongorák
és
harmoniumok
tára.

Régi zongorák
becseréltetnek

ujakkal.

Zongora
kölcsonintézet.

Ugyanitt kaphatók zenélő szelenczék Heller H. Bern híres gyárából, gyári áron.

Erzsébet szálloda

Budapest, IV. kerület egyetem-utczá.

E kitünő fekvésű szálloda, szemben az I. hazai takarékpénztár épületével, a királyi tábla, valamint az egyetem tőszomszédságában, utasoknak kiválóan ajánlható. — Közvetlenül előtte társaskocsik közlekednek a vaspályához.

Egészen ujonnan berendezett szobák 70 krtól fölfelé.
Csinos kávéház és olcsó étterem a szállodában.

Tisztelettel

Schmidt Ferencz,

szálloda tulajdonos,

Gyárfelosztás következtében gyári áron.

Van szerencsém a tisztelt közönségnek tiszteletteljesen tudomásul adni, hogy alább elsorolt árrukat egy renommizott gyárnoktól, ki üzletét végkép beszünteti, eladás végett átvettem s azokat határozott gyári áron — melyek mellett a t. vevők 25%-ot megtakarítanak — elárusítani fogom.

A készlet következőkből áll:

- 300 drb. valódi rumburgi gyoles.
- 200 „ $\frac{8}{4}$, $\frac{9}{4}$ és $\frac{10}{4}$ széles gyoles-lepedő.
- 500 „ $\frac{5}{4}$ széles tiszta creasz-gyoles.
- 1000 „ $\frac{4}{4}$ széles tiszta creasz-gyoles.
- 100 „ tiszta czérna ágybeli-grádl.
- 60 „ $\frac{5}{4}$, $\frac{6}{4}$ és $\frac{8}{4}$ görfüggöny-grádl.
- 30 „ $\frac{8}{4}$ fehér és szürke damast-asztalnemű.
- 2000 tzt. vászont damast-asztalkendő.
- 800 „ vászon damast-asztalterítő, $\frac{8}{4}$ -től egész $\frac{16}{4}$ nagyságban.
- 1500 „ vászon damast törölközők, minden nemből.
- 700 drb. 23 méter damast-törölközők.
- 450 tzt. fehér vászon-kendők.

Fenti cikkek kiválólag alkalmasak kelengyékre, mert ritkán kínálkozik alkalom ily kitünő minőségű kelenyek, ily olcsó áron összeállítására. — Az illető gyár majdnem egyedül állt azon jóhírben, hogy áruai valódi tiszta gyoleszövetek, amiért én a felelőséget örömet elvállalom.

Egyidejűleg bátor vagyok a t. cz. közönség becses figyelmét nagy választékú selyem-, posztó- és divat-árucaik-keimre felhívni, melyeket szintén rendkívül olcsó áron adom.

Mély tisztelettel

PAUNZ ADOLF

Pécsett, Széchenyitér Zsolnay-féle bazár épületében.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek utánvét mellett. Az eshetőleg tetszést nem nyert áruk mindenkor teljes készséggel becsereíttetnek.

